

bets Ulovlighed, ulovlig Tid o. s. v. I det specielt undtagne Tilfælde derimod kunde enten Feiltagelse let være begaaet fra Controllens Side, f. Ex. ved Spørgsmaalet om et Pulsvaad var anholdt indenfor eller udenfor Grændsen af et laaset Vand, om et Sildevaad er overfledet Midtstrøm o. s. v., eller den skriftlige Melding kunde være afgiven i Lidenskabelighed. For begge disse Tilfælde, i hvilke saaledes corporlig Ged skal aflægges, foreslaaes det dog bestemt:

at „naar Controllen i de foransførte Tilfælde skal aflægge sin corporlige Ged inden Retten, skal Controlleuren, efterat have modtaget sin Anmeldelse tilbage, tilligemed Udskrift af det Passerede, kunne bestemme til Odens Aflæggelse for sig eller sine Undergivne den for dem beqvemest beliggende Ret, til hvilken saaledes Controlleuren derom har at henvende sig, dog at der gives vedkommende Sigtede 8 Dages Bærsel til at paahøre Geden aflagt.“

Uf det Foransførte fremgaaer det indirekte at være vor Mening:

at „Controllens Personale i Lighed med Politiets, Toldvæsenets med flere Betjente skal kunne med Retsgyldighed vidne i Sager, der angaae dets Embedsfunctioner.“

6. Da vi foran under Nr. 1 have foreslaaet Brugen af alle ikke i den nye Lov tilladte Redskaber forbudt, bliver det ogsaa nødvendigt at fastsætte en almindelig Straf for saadant Brug af ulovligt Redskab, hvilken vi paa Grund af den betydelige Forskjel, der kan være imellem saadanne Redskaber, have troet at kunne bestemmes fra 5 til 100 Rd.

7. Ved foran at omhandle § 19 i Forordningen af 1760 antages det, at de sammesteds omhandlede Helte-Steg og andre deslige Vaad kunde fremdeles tillades; men Betragtningen af at saadanne Vaad uden Concession og med mindre Massetørrelse end Slyn-dervaad, lettelligen kunde blive benyttede til at eludere Bestemmelserne om Slyn-dervaad, har dog vistnok en overveiende Betydning, hvis-

aarsag man maa ansee det rettest, at den hele Paragraph udgaaer.

8. Ligeledes har Commissionen ved at omhandle ulovligt Satteri af Sildebundgarn, samt at sætte Seilbybet for nær, gaae ind paa den ældre Lovs Bestemmelse, hvorefter den, som lod sig søge, skulde betale dobbelte Bøder imod hvad han frivillig vilde erlægge. Man maa dog ved nærmere Drøftelse ansee det for rettest, at den højeste Straf bliver den lovbestemte; og at Bestemmelserne som Følge deraf gaae ud paa, at den, der godvillig retter for sig, derved kan undgaae Halvdelen af den lovbestemte Straf, saaledes og af de Grunde, som vi ved Materien om Controllen have udvirket.

9. De af os ved enhver Art af Fiskeri foreslaaede Straffebestemmelser lide af en Mangel, der er en Følge af den hele Betænkningens Form, der er tilbleven ved en umiddelbar Tilførsel til Protokollen efterhaanden, som enhver Materie er afhandlet, den nemlig, at de vistnok ere alt for complicerede. Istedesfor nemlig, at Straffene muligen kunde have været simplificerede saaledes, at der blot for hver Art af Overtrædelse bestemtes en Straf, som gjaldt for alle Slags Redskaber, naturligtvis i saa Fald indenfor et betydeligt Omraade imellem Maximum og Minimum, har derimod Commissionen gaaet ind paa særegne Forslag, ikke blot for hver Art Overtrædelse, men atter derved for hvert forffjelligt Slags Fiskeri, hvorved imidlertid forhaabentlig er vundet, at ikke blot enhver Forseelse er bleven medtaget, men ogsaa veiet i Forhold til andre. Den paaapegede mulige Mangel vil ogsaa let under een Haand kunne redresseres.

Endelig er det formeentlig en Selsølg, at den nye Lov maatte indeholde Bestemmelser om, at alle ældre om Limfjordsfiskeriet gjældende Bestemmelser ere ophævede.

11. Naar vi i vor Betænkning aldeles ikke have omhandlet Østersfiskeriet, saa er dette skeet, fordi vi meente, at dette, som hidtil, maatte være et alle Andre udelukkende Regale; da det derfor ikke er blevet nævnt blandt de Fiskerier,